

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПАСАЖИРСЬКИХ ПРИМІСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Сломнюк Б.В.

Науковий керівник – доц., к.т.н. Біліченко В.В.

Робота автобусів на приміських маршрутах характеризується великою складністю через невизначеність попиту населення на перевезення, тому в даній роботі ми розглядаємо основні особливості організації приміських пасажирських перевезень.

До приміських автобусних перевезень відносяться перевезення, які здійснюються за межі міста (населеного пункту) на відстань до 50 км включно. Приміські автобусні маршрути можуть бути: тимчасовими (пов'язані з коливанням пасажиропотоку за сезонами року) і постійні. Автобуси можуть працювати у звичайному, швидкісному, експресному режимах руху. Режим руху приміських маршрутів узгоджується з роботою підприємств приміської зони, а також автовокзалів.

Для організації роботи приміського маршруту було запропоновано врахувати такі фактори:

1. Вивчення пасажиропотоків і розподіл в часі поїздки;
2. Вибір і обґрунтування траси маршруту;
3. Обстеження дорожніх умов і виявлення можливих змін залежно від пори року;
4. Виявлення небезпечних ділянок на маршруті, а також місць розташування зупинних пунктів;
5. Обладнання маршрутів і вибирання засобів і методів диспетчерського управління;
6. Вибір типів автобусів, розрахунок їх числа і складання паспорта маршруту.

До об'єктивних чинників, що сприяють розвитку пасажирських перевезень в Україні, поряд з наданням послуг пасажиром у відповідності з її оплатою, зростанням кількості міського населення та його доходів, відноситься також залучення до перевезень приватних перевізників на конкурсних засадах, розвиток підприємств, що виготовляють необхідні транспортні засоби.

Критичний аналіз літературних джерел з проблеми удосконалення автобусних перевезень пасажирів визначив сучасний стан розвитку наукової думки в цій галузі. Невирішеними залишаються питання покращення організації автобусного сполучення, що пов'язано з відсутністю відповідного критерію для оцінки рівня перевезень.